

Neljapäev, 8. juuli 2010

6. nõuab tungivalt, et kõik ELi liikmesriigid, kes ei ole veel kõnealuse konventsiooni liikmed, võtaksid kuni konventsiooniga ühinemiseni vahemeetmeid, sealhulgas kuulutaksid välja kassettlahingumoona kasutamise, tootmise ja edasiandmise moratooriumi, ning alustaksid kiiremas korras kassettlahingumoona varude hävitamist;
7. nõuab tungivalt, et kõik riigid osaleksid eelseisval osalisriikide esimesel kohtumisel, mis toimub 8.–12. novembril 2010 Laoses Viangchanis kui maailma kõige rohkem kassettlaskemoonast saastatud riigis;
8. nõuab tungivalt, et ELi liikmesriigid astuksid samme konventsiooni täitmise alustamiseks, sealhulgas lahingumoona varude hävitamise, mahajäänud lahingumoona kõrvaldamise ja ohvrite abistamisega, ning annaksid konventsiooni täita soovivatele riikidele rahalist või muud abi;
9. nõuab tungivalt, et konventsiooni allkirjastanud ELi liikmesriigid võtaksid vastu õigusaktid selle rakendamiseks siseriiklikul tasandil;
10. kutsub liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrget esindajat üles tegema kõik, et saavutada liidu ühinemine KLK-ga, mis on võimalik pärast Lissaboni lepingu jõustumist, ning lisaks töötama välja esimese läbivaatamiskonferentsi strateegiat ühist seisukohta käsitleva nõukogu otsuse vormis;
11. kutsub nõukogu ja komisjoni üles lisama kolmandate riikidega sõlmitavatesse lepingutesse lisaks standardsättele massihävitusrelvade leviku tõkestamise kohta standardsättena kassettlahingumoona keelu;
12. kutsub nõukogu ja komisjoni üles lisama kassettlahingumoona vastast võitlust ühenduse välisabi programmidesse, et abistada kolmandaid riike lahingumoona varude hävitamise ja humanitaarabi andmisega;
13. kutsub ELi liikmesriike, nõukogu ja komisjoni üles takistama kolmandate riikide poolset kassettlahingumoona levitamist valitsusvälistele osalejatele;
14. nõuab tungivalt, et liikmesriigid kajastaksid läbipaistvalt käesoleva resolutsiooni tulemusena tehtud jõupingutusi ja annaksid oma konventsioonil põhinevast tegevusest üldsusele teada;
15. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon komisjoni asepresidendile ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale, nõukogule, komisjonile, ELi liikmesriikide ja kandidaatriikide valitsustele ja parlamentidele, ÜRO peasekretärile ning kassettlahingumoona koalitsioonile.

Ühise põllumajanduspoliitika tulevik pärast 2013. aastat

P7_TA(2010)0286

Euroopa Parlamendi 8. juuli 2010. aasta resolutsioon ühise põllumajanduspoliitika tuleviku kohta pärast 2013. aastat (2009/2236(INI))

(2011/C 351 E/17)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu III jaotist;
- võttes arvesse ühise põllumajanduspoliitika (ÜPP) läbivaatamist;

Neljapäev, 8. juuli 2010

- võttes arvesse komisjoni dokumenti „Euroopa 2020. aastal. Aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegia” (KOM(2010)2020);
  - võttes arvesse oma uurimust ühtse otsemaksete kava ning selle uue lähenemisviisi ja uue eesmärgi kohta pärast 2013. aastat;
  - võttes arvesse rahvusvahelise arengule suunatud põllumajandusteaduste ja tehnoloogia hindamise institutsiooni (IAASTD) aruannet, mille koostasid ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsioon ja Maailmapank ning allkirjastasid 58 riiki;
  - võttes arvesse komisjoni väljaannet põllumajandusturgude ja -sissetulekute väljavaadete kohta aastatel 2008–2015;
  - võttes arvesse komisjoni dokumenti ÜPP väljavaadete kohta turusekkumisest poliitika uuendamiseni;
  - võttes arvesse Euroopa Keskkonnapoliitika Instituudi uurimust avalike hüvede põllumajanduse kaudu pakkumise kohta Euroopa Liidus;
  - võttes arvesse valget raamatut „Kliimamuutusega kohanemine: Euroopa tegevusraamistik” (KOM(2009)0147), samuti töödokumente „Kliimamuutusega kohanemine: väljakutse Euroopa põllumajandusele ja maapiirkondadele” (SEK(2009)0417) ning „Euroopa põllumajanduse roll kliimamuutuse leevendamisel” (SEK(2009)1093);
  - võttes arvesse Notre Europe'i uurimust ÜPP reformi kohta pärast 2013. aastat ja selle pikema perspektiivi kohta;
  - võttes arvesse töödokumenti ühise põllumajanduspoliitika tuleviku kohta pärast 2013. aastat ⁽¹⁾;
  - võttes arvesse Euroopa Parlamendi 29. märtsi 2007. aasta resolutsioon uute liikmesriikide integreerimise kohta ühisesse põllumajanduspoliitikasse ⁽²⁾;
  - võttes arvesse oma 5. mai 2010. aasta resolutsiooni kaubanduse ja kliimamuutuste kohta ⁽³⁾;
  - võttes arvesse oma 25. märtsi 2010. aasta resolutsiooni põllumajandustoodete kvaliteedipoliitika kohta: millist strateegiat kasutada? ⁽⁴⁾;
  - võttes arvesse kodukorra artiklit 48;
  - võttes arvesse põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni raportit ja eelarvekomisjoni arvamust (A7-0204/2010),
- A. arvestades, et EL peab jätkuvalt tagama oma kodanike toiduainetega kindlustatuse ning osalema sidusamalt muu maailma toiduga varustamises, tehes muu maailma ja eriti arengumaadega tõhusamat ja sidusamat koostööd, et toetada nende põllumajandussektorite pikaajalist jätkusuutlikku arengut, milles kasutatakse maksimaalselt kohalikku oskusteavet; arvestades, et praeguses olukorras, kui maailmas nälgib üle miljardi inimese ning Euroopa Liidus on üle 40 miljoni vaese inimese, kellel ei ole piisavalt süüa, tuleks kasutada teadussaavutusi, kui need võivad anda sobivaid lahendusi maailmas nälja leevendamiseks, eelkõige parema ressursitõhususe abil;

⁽¹⁾ AGRI_DT (2010)439305.

⁽²⁾ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2007)0101.

⁽³⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0131.

⁽⁴⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0088.

Neljapäev, 8. juuli 2010

- B. arvestades, et ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni prognooside järgi kasvab 2050. aastaks maailmas nõudlus toidu järele kahekordseks ja maailma rahvastik suureneb 7 miljardilt 9 miljardile ning maailma toidutootmine peab hoolimata loodusvaradele avaldatavast survest vastavalt suurenema, mis tähendab, et tuleb toota rohkem toitu, kasutades samal ajal vähem vett, maad, väetisi, energiat ja pestitsiide;
- C. arvestades, et Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 39 loetletud ühise põllumajanduspoliitika eesmärgid on tõsta põllumajanduse tootlikkust, kindlustada õiglane elatustase põllumajandussektoris, stabiliseerida turud, tagada varude kättesaadavus ning kindlustada, et ELi kodanikeni jõuab toit mõistlike hindadega; arvestades, et ühine põllumajanduspoliitika on seni oma eesmärgid suurelt jaolt täitnud ning osalenud jõupingutustes, et edendada ELi integratsiooni, Euroopa territoriaalset sidusust ning ühtse turu toimimist; ÜPP on siiski ainult osaliselt kaasa aidanud õiglase elatustaseme saavutamisele põllumajandussektoris ning ei ole veel saavutanud põllumajandusturu stabiilsust, sest turud on praegu erakordselt muutlikud, mis ohustab toiduga kindlustamist; arvestades, et ÜPP eesmärkide täitmiseks on vaja täiendavaid jõupingutusi, kuid samal ajal tuleb hoida keskkonda ja säilitada tööhõive maapiirkondades;
- D. arvestades, et põllumajandus ja metsandus jäävad olulisteks majandussektoriteks ja annavad samal ajal loodusvarade ja kultuurmaastike säilitamise kaudu tähtsaid avalikke hüvesid, mis on maapiirkondades kogu inimtegevuse eelduseks; arvestades, et kõnealused sektorid annavad ELis juba praegu suurima panuse Euroopa kliima- ja energiaeesmärkide saavutamisse, eelkõige taastuvenergia eesmärgi osas, mis puudutab selle tootmist põllumajandusest ja metsandusest saadavast biomassist, arvestades, et see panus peab tulevikus kasvama ja et nimetatud bioenergiaallikad aitavad samuti vähendada ELi energisõltuvust ning luua üha kasvava energiahinna tingimustes uusi töökohti ja tõsta sektori tulu;
- E. arvestades, et ELi kodanikud saavad ÜPPst märgatavat kasu mõistlike hindadega, turvalise, kõrge kvaliteediga toidu kättesaadavuse ja valiku, toiduga kindlustatuse, keskkonnakaitse, töökohtade loomise ning kliimamuutuse vastaste meetmete näol;
- F. arvestades, et praegu töötab otseselt põllumajanduses, metsanduses ja kalanduses 13,6 miljonit inimest ning veel 5 miljonit inimest töötab põllumajanduslikus toiduainetööstuses, kus EL on maailma suurim toidu ja jookide tootja; arvestades, et see annab 8,6 % ELi tööhõivest ja 4 % ELi SKPst;
- G. arvestades, et viimaste ELi laienemiste (2004 ja 2007) tulemusena lisandus põllumajanduslikule kogu-tööjõule veel 7 miljonit põllumajandustootjat ning põllumajandusmaa pindala suurenes 40 % võrra; arvestades, et põllumajandussektori reaalsissetulek inimese kohta on viimase kümne aasta jooksul EL-27s langenud 12,2 %, jõudes järk-järgult tagasi 1995. aasta tasemele, arvestades, et keskmine sissetulek põllumajandussektoris EU-27s on alla 50 % ülejäänud majanduse keskmisest sissetulekust, samas kui selliste kaupade nagu väetise, elektri ja kütuse tootmiskulud on viimase 15 aasta kõrgeimad, mis muudab põllumajandustootmise jätkamise ELis väga keeruliseks;
- H. arvestades, et kuna 7 % põllumajandustöötajatest Euroopas on alla 35aastased, samas kui neli ja pool miljonit üle 65aastast põllumajandustöötajat on aastaks 2020 töötamise lõpetanud, võib põllumajandussektori tulevik olla ohustatud, kui põllumajandustöötajate arv jätkuvalt kahaneb;
- I. arvestades, et põllumajandus, mis hõlmab 47 % kogu Euroopa Liidu territooriumist, on peamine maakatte kasutaja; arvestades, et kogu ELis on 13,7 miljonit põllumajandusettevõtet, mis annavad 337 miljardi euro eest toodangut, ja 15 % põllumajandusmaast ELis (umbes 26 miljonit hektarit) on mägistes piirkondades ning looduslikult ebasoodsad tingimused muudavad põllumajandusega tegelemise neis piirkondades raskeks;
- J. arvestades, et põllumajandusettevõtte keskmine füüsiline suurus on sektori ümberkorraldamise tõttu suurenenud, kuid väikesed põllumajandusettevõtted, mille keskmine suurus on 12,6 hektarit, on ELis siiski veel valdavad; arvestades, et elatuspõllumajandusettevõtted on jätkuvalt suur probleem, eelkõige uutes liikmesriikides, kus elatuspõllumajanduses töötab pool kogu riigi tööjõust, ja arvestades, et väikesed põllumajandusettevõtted ja neid pidavad ettevõtjad on tootmisväliste avalike hüvede osas eriti tähtsad;

Neljapäev, 8. juuli 2010

- K. arvestades, et majanduskriis on mõjunud põllumajandusele väga rängalt, mille tõttu põllumajandusettevõtete sissetulek vähenes aastatel 2008–2009 keskmiselt 12,2 % võrra ja tööpuudus maapiirkondades mõõdunud aastal suurenes; arvestades, et majanduskriisi otsese mõjuna vähenes tarbimine Euroopas aastatel 2008–2009 10,55 %, ületades mõnes liikmesriigis 20 %; arvestades, et majanduskriisi muudeks tagajärgedeks on põllumajandusettevõtjate juurdepääsu puudumine laenudele ja avalike vahendite piiratus liikmesriikides ning et see nõrgestab nende kaasrahastamise suutlikkust;
- L. arvestades, et hindade volatiilsus põllumajandusturgudel on tavapärane, kuid hiljuti on see märkimisväärselt suurenenud mitme teguri kokkusattumise tõttu – sealhulgas äärmuslikud ilmastikutingimused, energiahind, spekulatsioon ja nõudluse muutumine – ja eeldatakse veelgi suuremat tõusu, nagu seda prognoosivad nii OECD kui ka FAO, mis tekitab Euroopa põllumajandustoorme turgudel äärmuslikke hinnatõuse ja –kukkumisi ja et aastatel 2006–2008 tõusid mitmete toorainete hinnad märgatavalt, mõned, nagu näiteks teraviljahinnad, isegi 180 %; arvestades, et piimatoodete hinnad kukkusid 2009. aastal keskmiselt 40 % ja arvestades, et see avaldas mõju ka sellistele toodetele nagu teravili, puu- ja juurviljad, ning et äärmuslikud hinnakõikumised on mõjutanud tootjaid negatiivselt ega ole alati toonud kasu ka tarbijatele;
- M. arvestades, et põllumajandus- ja keskkonnanäitajate põhjal on põllumajandussektoril suured võimalused leevendada kliimamuutuse mõju, eelkõige süsiniku sidumise, kasvuhoonegaaside netoheitkoguste otsese vähendamise ja taastuenergia tootmise valdkonnas, mis kindlustab heitkoguste tegeliku vähenemise; arvestades, et säästev põllumajanduslik tegevus on väga oluline bioloogilise mitmekesisuse säilitamise, veemajanduse ja pinnase erosiooniga võitlemise eesmärgil ning võib olla üks tähtsaimaid tegureid võitluses kliimamuutuse vastu;
- N. arvestades, et põllumajandusest (sealhulgas karjakasvatusest) põhjustatud kasvuhoonegaaside heitkogused vähenesid 27 liikmesriigis 1990. ja 2007. aasta vahelisel perioodil 20 % võrra; arvestades, et põllumajandusest põhjustatud heitkogused langesid 11%lt 1990. aastal 9,3%le 2007. aastal, muu hulgas väetiste ja vedelsõnniku tõhusama kasutamise, ÜPP hiljutiste struktuurireformide ning põllumajandus- ja keskkonnaalगतuste järkjärgulise rakendamise tulemusena;
- O. arvestades, et ELis on saanud põllumajandustoodete importija ning igal aastal imporditakse tooteid rohkem kui 87,6 miljardi euro väärtuses (umbes 20 % maailma põllumajandustoodete impordist); arvestades, et mõnel juhul on kaubavahetusbilanss pidevalt nihkunud kolmandate riikide kasuks (EL impordib praegu Mercosuri riikidest 19 miljardi euro väärtuses põllumajandustooteid ja ekspordib neid sellesse piirkonda vähem kui 1 miljardi euro väärtuses); arvestades, et ELi kaubavahetuse puudujääk põllumajandustoodete osas suureneb;
- P. arvestades, et EL on ikka veel maailma suurim põllumajandustoodete eksportija (umbes 17 % ülemaailmsest põllumajandustoodetega kauplemise mahust); arvestades, et EL on viimase kümne aastaga kaotanud märkimisväärse turuosa (2000. aastal andis EL umbes 19 % ülemaailmsest põllumajandustoodetega kauplemise mahust); arvestades, et EL ekspordib peamiselt suure lisandväärtusega ja töödeldud tooteid (67 % ELi põllumajandustoodete ekspordi kogumahust);
- Q. arvestades, et kõrge kvaliteediga tooted on Euroopa Liidu tootmis- ja ekspordipotentsiaaliks olulised ning moodustavad väga suure osa ELi rahvusvahelisest kaubavahetusest ja et EL ekspordib suure lisandväärtusega tooteid, millel on märkimisväärne majanduslik väärtus, ning et kaitstud päritolunimetuse ja geograafilise tähisega toodete ja toiduainete ekspordi puhaskasv on 14 miljardit eurot aastas (siia alla ei kuulu veinid ja kanged alkohoolsed joogid, mis annavad samuti ELi ekspordist olulise osa); arvestades, et tahtes vastata tarbijate ootustele ning jätkata kõrge kvaliteediga toodete väljatöötamist, tuleb arvestada kõnealuste sektorite erivajadusi, et tagada nende konkurentsivõime, sealhulgas vajadus tõhusamalt kaitsta kolmandate riikide kaubanduspartnerite juures ELi geograafilisi tähiseid ning kaitstud päritolunimetusi;
- R. arvestades, et tootjatoetuse hinnangud (PSE) näitavad, et ELis on põllumajandusettevõtjatele antav toetus alates 2000. aastast järkjärgult vähenenud ja on nüüd inimese kohta arvestatuna ELi peamiste kaubanduspartnerite tasemel, samas kui teised kaubanduspartnerid on kaubandust moonutavaid subside viimastel aastatel säilitanud ja suurendanud;

Neljapäev, 8. juuli 2010

- S. arvestades, et praegu liikmesriikidele ja põllumajandusettevõtjatele eraldatavate toetuste tase tuleneb nende toetuste eraldamisest ja tasemest minevikus, kui need olid seotud tootmise liigi ja mahuga ning kujutasid endast kompensatsiooni põllumajandusettevõtja sissetulekute kahanemise eest garanteeritud hindade olulise languse tõttu; arvestades, et selline eraldamise meetod tundub osale ELi põllumajandusettevõtjatest põhjendatult ebaõiglasena ja selle säilitamine ei ole ühise põllumajanduspoliitika tuleviku eesmärkidega kooskõlas;
- T. arvestades, et alates 2007. aastast on vabatahtliku ümbersuunamise mehhanismid võimaldanud finantsabi otsetoetuste ja maaelu arengu vahel ümber suunata, parandamata siiski põllumajandusele eraldatud rahaliste vahendite läbipaistvust, legitiimsust ja lihtsust;
- U. arvestades, et ÜPP kulude osa ELi eelarves on pidevalt vähenenud, langedes peaaegu 75 %lt 1985. aastal kavandatavale 39,3 %le 2013. aastal; arvestades, et see moodustab alla 0,45 % ELi SKPst; arvestades, et turumeetmete eelarvekulude langus on veelgi märkimisväärsem – 74 %lt kogu ÜPP eelarvest 1992. aastal praegusele vähem kui 10 %le; arvestades, et ÜPP kulud koosnevad järjest vähem turu- ja eksporditoetustest ning järjest rohkem tootmisest lahutatud ja maaelu arengu toetustest;
- V. arvestades, et kõnealuste reformidega on muudetud põhjalikult põllumajanduse toetamise vahendeid, aga alles on siiski ühise põllumajanduspoliitika kolm aluspõhimõtet, milleks on:
- ühtne turg;
  - ühenduse eelistamine;
  - finantssolidaarsus;
- W. arvestades, et kuna ühisel põllumajanduspoliitikal tuleb pärast 2013. aastat ületada mitmeid probleeme ja liikuda laiemate eesmärkide suunas, on oluline, et ELi poolt ühisele põllumajanduspoliitikale eraldatavad eelarvevahendid jääksid vähemalt samale tasemele;
- X. arvestades, et Euroopa Liidu toimimise lepinguga muudetakse mitmeaastane finantsraamistik juriidiliselt siduvaks õigusaktiks, millega aastaelarve peab olema kooskõlas;
- Y. arvestades, et kulud otsetoetustele moodustavad 0,38 % Euroopa Liidu SKPst (2008. aasta andmed) ja arvestades, et maaelu arengu poliitikaga seotud kulud moodustavad 0,11 % Euroopa Liidu SKPst;
- Z. arvestades, et praeguste rubriigi 2 väikeste varude tõttu on ELil alates eelarveaastast 2011 väga raske turukriisidele ja ettenägematutele ülemaailmsetele sündmustele asjakohaselt reageerida ning see võib muuta iga-aastase eelarvemenetluse sisutuks;
- AA. arvestades, et Lissaboni lepingu jõustumisega sai Euroopa Parlament õiguse kujundada liidu põllumajanduspoliitikat mitte ainult mitmeaastaste põllumajandusprogrammide, vaid ka põllumajanduse aasta-eelarve muutmise osas ning see paneb parlamendile kohustuse tagada õiglane ja säästev ühine põllumajanduspoliitika;
- AB. arvestades, et Lissaboni lepingu jõustumisega kohaldatakse ühise põllumajanduspoliitika suhtes seadusandlikku tavamenetlust ja Euroopa Parlamendil on oluline vastutus aidata kaasa terviklike ja tõhusate õigusaktide vastuvõtmisele selles valdkonnas;
- AC. arvestades, et Eurobaromeetri viimase uuringu põhjal arvas 90 % küsitletud ELi kodanikest, et põllumajandus ja maapiirkonnad on Euroopa tuleviku jaoks tähtsad, 83 % küsitletutest oli põllumajandusettevõtjatele antavate toetuste poolt ning üldiselt arvati, et põllumajanduspoliitika alaseid otsuseid tuleks ka edaspidi langetada Euroopa tasandil;

Neljapäev, 8. juuli 2010

AD. arvestades, et tuleb organiseerida ulatuslik avalik arutelu ÜPP eesmärkide ja sisu üle, et suurendada üldsuse teadlikkust ÜPPst ja seetõttu tuleb tervitada komisjoni ettepanekut korraldada avalik arutelu ÜPP tuleviku teemal pärast 2013. aastat;

AE. arvestades, et ühine põllumajanduspoliitika peab olema suunatud multifunktsionaalse, laia pindala hõlmava ning säästva põllumajanduse säilitamisele ja arendamisele Euroopas,

ÜPP areng: turu moonutamisel turule orienteeritusele

1. tuletab meelde, et ÜPPd on viimase 25 aasta jooksul radikaalselt reformitud, eelkõige selleks, et toimuks põhimõtteline üleminek tootmise toetamiselt tootjate toetamisele ⁽¹⁾, vähendada regulaarset sekkumiskokkuostu ja Euroopa ületoodangu dumpinguhinnaga müümist maailmaturul ⁽²⁾ ning muuta ÜPP ja ELi põllumajandusettevõtjad rohkem turule orienteerituks;

2. tuletab meelde, et ÜPP aitab Teise maailmasõja järgsel ajal otsustavalt tootmist suurendada ja Euroopa elanikkonda toita, tuletab ühtlasi meelde, et ÜPP oli esimene ühine EMÜ poliitika, mis valmistas ette üleeuroopalist koostööd ja integratsiooni muudes poliitikavaldkondades;

3. märgib, et ÜPP turuinstrumentidel, mis on igas sektoris erinevad, on oluline roll ja neid kasutatakse nüüd turvavõrguna, mille abil vähendada turu volatiilsust, et tagada põllumajandustootjatele teatav stabiilsuse määr; rõhutab, et muutunud turupoliitika ei ole vähendanud põllumajandustootjate sõltuvust ostjatest; märgib lisaks, et tootmisest lahutatud ühtsete otsetoetuste vastuvõtmisest saadik on toimunud otsustav kaugenemine kaubandust moonutavatest meetmetest, nii nagu nähakse ette WTO nõuetes;

4. märgib, et 1992. ja 1999. aastal algatatud ÜPP reformid ning eelkõige hiljem nn tervisekontrolli käigus läbi vaadatud 2003. aasta reform, millega juurutati toetuste tootmisest lahutamise põhimõte ning mitmed valdkondlikud reformid, pidid kõik võimaldama ELi põllumajandusettevõtjatel paremini reageerida turusignaale ja -tingimustele; loodab edasistes reformides selle suundumuse jätkumist, ehkki põllumajandus- tootmise erisuste tõttu on endiselt vaja ka mõningaid turumeetmeid;

5. märgib, et maaelu areng on nüüd ÜPP struktuuri lahutamatu osa ning peab jääma ka tulevase ÜPP oluliseks elemendiks hästivarustatud maaelu arengu strateegia abil, milles keskendutakse maakogukondadele, keskkonna parandamisele, põllumajanduse kaasajastamisele ja ümberkujundamisele, ELi maapiirkondade sidususe tugevdamisele, ebasoodsate piirkondade ja mahajätmise ohus piirkondade taaselustamisele, ning toodete turustamise ja konkurentsivõime parandamisele ja maapiirkondades töökohtade säilitamisele ning uute töökohtade loomisele, ja ka ÜPP läbivaatamisel nimetatud uutele ülesannetele, nagu kliimamuutus, taastuvenergia, veemajandus ja bioloogiline mitmekesisus;

6. tuletab meelde, et põllumajandus on alati olnud avalike hüvede tootja või siis tänapäeva kontekstis nn esimese põlvkonna avalike hüvede tootja, rõhutab toiduga kindlustatuse ja toiduohutuse ning põllumajandustoodete kõrge toiteväärtuse tähtsust, mis peab ka tulevikus olema ÜPP olemasolu peamiseks õigustuseks, vastates selle olemusele ja olles Euroopa kodanike peamiseks mureküsimuseks; uemad ehk nn teise põlvkonna avalikud hüved, nagu keskkond, maakasutuse planeerimine ja loomade heaolu, mis on samuti ÜPP eesmärgid, täiendavad esimese põlvkonna hüvesid ega saa seetõttu neid asendada;

7. tunneb heameelt, et tunnustatakse põllumajandusettevõtjate mitmetahulist rolli avalike hüvede pakku- misel, nt keskkonna kaitsmine, kvaliteetse toidu tootmine, kõrgetasemeline karjakasvatuse, ELis asuvate väärtuslike maastike mitmekesisuse ja kvaliteedi arendamine ja parandamine ning säästvamate põllumajandustavade kasutuselevõtmine mitte ainult maa majandamise põhinõuete järgimisega vastavalt headele põllu- majandus- ja keskkonnatingimustele, vaid veelgi kõrgema taseme saavutamiseks põllumajandus- ja keskkon- nakavade, täppispõllumajanduse ja mahepõllumajanduse ning kõigi muude säästva põllumajanduse vormide kaudu;

⁽¹⁾ Vt raportile A7-0204/2010 lisatud joonist 1.

⁽²⁾ Vt raportile A7-0204/2010 lisatud joonist 2.

Neljapäev, 8. juuli 2010

8. tuletab meelde, et ÜPP on ELi poliitikavaldkondadest kõige integreeritum ning moodustab seetõttu loogiliselt suurima osa ELi eelarvest; tõdeb, et ÜPP osakaal eelarves langeb pidevalt – umbes 75 %lt ELi kogueelarvest 1985. aastal 39,3 %le aastaks 2013 ⁽¹⁾ – ja see moodustab alla 0,45 % ELi SKPst ⁽²⁾, ning et 12 uue liikmesriigi liitumisega seoses on toetus nüüd kõigile väiksem;

9. on seetõttu seisukohal, et ÜPP on arenenud, muutunud keskkonnahoidlikumaks ja rohkem turule orienteerituks ning selle mõju arenguriikidele on väga suurel määral vähenenud, kuid samas toetab see siiski põllumajandusettevõtjaid, et nad saaksid toota Euroopa tarbijatele kvaliteetset toitu;

ÜPP ülesanded pärast aastat 2013

10. märgib, et toiduga kindlustatus jääb mitte üksnes ELi, vaid ka ülemaailmse põllumajanduse peaaegu- andeks, eelkõige arengumaades, sest ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni prognooside järgi suureneb maailma rahvastik 2050. aastaks 7 miljardilt 9 miljardile ja eeldatavasti kasvab maailmas nõudlus toidu järele kahekordseks (eelkõige tärkava majandusega riikides nagu Hiina ja India);

11. kinnitab, et Euroopa peab ka edaspidi andma oma panuse ülemaailmsete toiduvarude tootmisse, et osaleda nende vajaduste rahuldamises, samal ajal kui kliimamuutuse tõttu põllumajandustegevus üha kahaneb, on vähem vett ja vähem energiaallikaid, mis kõik piirab tõsiselt Euroopa varustussuutlikkuse suurendamist;

12. märgib, et ülemaailmne energiakriis ja kasvavad energiahinnad suurendavad põllumajandusliku tootmise kulusid, mistõttu tõusevad toiduainete hinnad ja turuhinnad muutuvad nii põllumajandusettevõtjatele kui ka tarbijatele üha volatiilsemaks, millel on negatiivne mõju toiduga varustamise stabiilsusele ja mis piirab oluliselt praeguste tootmismahtude säilitamist ja suurendamist; arwab samas, et põllumajandus- ja metsandussektorite energiasõltumatus võiks selle jätkusuutlikkust suurendada;

13. on veendunud, et põllumajandusel on kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamise ja süsiniku sidumise kaudu head võimalused aidata kaasa võitlusele kliimamuutusega;

14. tunnistab, et põllumajanduses on tehtud juba suuri edusamme kasvuhoonegaaside vähendamises ja üldiselt keskkonnaprobleemidega tegelemises (veemajandus ja pinnasekaitse, bioloogiline mitmekesisus, biomass), aga tuleb teha veel jõupingutusi, et muuta tootmisviisid kokkusobivaks säästlikuma arenguga, et need oleksid tõhusad nii majanduse, keskkonnakaitse kui ka sotsiaalses mõistes;

15. tuletab meelde, et tuleb täita tarbijate ootused toiduohutuse tagamise osas ja nende nõudmised kõrgemate kvaliteedistandardite, loomade heaolu suurendamise ning hea hinna ja kvaliteedi suhte järele;

16. on seisukohal, et ÜPP peab jätkuvalt pakkuma lahendusi ja tõhusat abi, et võidelda maa kasutamata jätmise, maapiirkondadest lahkumise ja maapiirkondade elanikkonna vananemise vastu ELis, eraldades sellele eesmärgil piisavalt raha ja toetust, et tagada ELis maakogukondade pikaajaline jätkusuutlikkus; on seetõttu veendunud, et ka maapiirkondade kindlasuunalist arendamist tuleb ÜPP raames jätkata;

17. on veendunud, et ÜPP peab viivitamata reageerima mõjule, mida põllumajandusettevõtetele on avaldanud majanduskriis, nagu põllumajandustootjate juurdepääsu puudumine laenule ⁽³⁾, piirangud põllumajandusettevõtete sissetulekutele ja tööpuuduse suurenemine maapiirkondades;

⁽¹⁾ Vt raportile A7-0204/2010 lisatud joonist 3.

⁽²⁾ Vt raportile A7-0204/2010 lisatud joonist 4.

⁽³⁾ Vt raportile A7-0204/2010 lisatud joonist 5.

Neljapäev, 8. juuli 2010

18. juhib seetõttu tähelepanu tõsiasjale, et liikmesriikide erinev võime majanduskriisiga toime tulla võib suurendada ebavõrdsust ELi maapiirkondade vahel;

19. tunnistab, et ühine põllumajanduspoliitika peab võtma arvesse erinevusi laienenud ELi põllumajanduse struktuuris ja kaasajastamise vajadustes, et saavutada võrdne arengutase ja ühtekuuluvus;

20. on veendunud, et nende ülesannete valguses tuleb ÜPP prioriteetid pärast 2013. aastat siduda tugeva, jätkusuutliku, hästi toetatud ja usaldusväärse mitmekesise toidu- ja põllumajanduspoliitikaga, mis saadab tugevaid signaale, et toetada põllumajandusettevõtjaid piisavalt ja eesmärgipäraselt, ja annab vastuseid maakogukondade muredele, tuues samal ajal kasu laiemale ühiskonnale;

Vajadus tugeva ÜPP järele pärast 2013. aastat***Sotsiaalmajanduslike vajaduste rahuldamine***

21. on arvamusel, et ELi 2020. aasta strateegiat silmas pidades on vaja tugevat ja säästvat ühtset Euroopa põllumajanduspoliitikat, mis teeniks kõigi ELi põllumajandustootjate huve ja oleks kasulik ühiskonnale tervikuna; on seisukohal, et see peaks võimaldama põllumajandusel täita oma osa Euroopa majanduses ning tagama põllumajandusele vahendid maailmaturul konkureerimiseks; on veendunud, et EL ei saa endale strateegilistel põhjustel kliimamuutuse, teatavate maailma piirkondade ebastabiilsuse ning haiguste võimalike puhangute või muude tootmisvõimet potentsiaalselt halvendavate sündmuste valguses lubada lootust, et Euroopa toiduga kindlustatuse tagab ülejäänud maailm;

22. tuletab meelde, et ELi põllumajandus jääb ELi majanduse keskmesse ning annab olulise panuse ELi SKPsse ja tööhõivesse nii otseselt kui ka kaudselt oma mitmekordistava mõjuga toiduainete- ja joogitööstuse eelnevatele ja järgnevatele turgudele; on seetõttu veendunud, et tugev põllumajandus ja toiduainete- ja joogitööstus on omavahel tugevalt seotud ning nad aitavad üksteise edukusele kaasa, eelkõige ekspordi osas;

23. tuletab meelde, et üks peamistest põhjustest, miks ELil on vaja tugevat ÜPPd, on aidata kaasa elujõuliste ja dünaamiliste maakogukondade säilitamisele ja arengule Euroopa kultuurilise mitmekesisuse südames, ning need on jätkusuutliku ja tasakaalustatud sotsiaalmajandusliku arengu võtmeks kogu Euroopa territooriumil; on seisukohal, et selleks on vaja vähendada sotsiaalmajanduslikku lõhet maa- ja linnakogukondade vahel, et vältida kasvavat maa sööti jätmist ja maaelanikkonna vähenemist, mis suurendavad veelgi maapiirkondade isoleeritust;

24. märgib, et maaelanikkonna jätkusuutlikkuse tagamiseks on hädavajalik tuua maapiirkondadesse nooremat põlvkonda ja naisi pikaajalise poliitika abil ning luua neile uusi ja alternatiivseid ettevõtlusvõimalusi; on arvamusel, et tuleb uurida noorte maaletõmbamise uusi viise, nagu sooduslaenu ja krediit investeeringuteks ning noorte erialaste oskuste tunnustamine, et nende sisenemine maapiirkonna majandusse oleks suhteliselt kerge; tunnistab takistusi noorte põllumajandusettevõtjate teel sektorisse sisenemisel, milleks on näiteks kõrged alustamiskulud, vahetevahel lausa kättesaamatu maa maksumus ning raskused krediidi saamisel, eriti rasketel aegadel;

25. on veendunud, et maapiirkondade suurenenud tööpuudusega saab võidelda, säilitades olemasolevaid töökohti, edendades kvaliteetseid töökohti ja täiendavaid võimalusi mitmekesisuse suurendamiseks ja uute sissetulekuallikate tekkeks;

26. tuletab meelde, et põllumajandus on Lissaboni lepingu artikli 39 kohaselt spetsiifiline sektor, mida mõjutavad negatiivselt pikk tootmistsükkel ja mitmed turutõrked, nagu turu suur volatiilsus, loodusõnnetused, kõrge riskitase, nõudluse elastsuse puudumine ning see, et põllumajandusettevõtjad on tarneahelas pigem „hinnaga leppijad” kui „hinna kujundajad”;

Neljapäev, 8. juuli 2010

27. on seisukohal, et mõnedes põllumajandussektorites, mis eeldavad olulisi kapitali investeeringuid mitmeaastase tootmistsükli jooksul (piim, tsitrused, vein, oliivid ja puuvili üldse) tuleb kasutusele võtta uued pakkumise juhtimise vahendid;

28. märgib, et kõige tähtsam on see, et Euroopa põllumajanduspoliitika peab jääma tulevikus ühiseks poliitikaks ning et ainult kogu ELi hõlmava tasakaalustatud ja õiglase toetussüsteemi ning ühiste eesmärkide ja eeskirjadega – samal ajal tunnistades teatavate sektorite ja piirkondade eripära – saab luua asjakohased tingimused põllumajandusettevõtjatele ja nõuetekohaselt toimivale ühtsele turule, kus põllumajandustootetele ja -ettevõtjatele on loodud õiglased konkurentsitingimused üle kogu ELi, ja et selle raha eest saab suuremat tulu kui iga liikmesriigi renatsionaliseeritud ja võib-olla ka vastuolulise põllumajanduspoliitika abil;

29. on seisukohal, et ÜPP peab kindlustama järgmiste valdkondade koosseksiteerimise:

— suure lisandväärtusega põllumajandus, mille toodang, kõrge kvaliteediga tooted ja töödeldud tooted võimaldavad konkureerida maailmaturul;

— piirkondlikele turgudele avatud põllumajandus;

— lähipiirkonna turgudele toetuv kohalik põllumajandus, pidades meeles, et osa sellisest põllumajandusest puudutab väikseid põllumajandusettevõtjaid, kelle tegevusest saadav sissetulek on väike ja kui nad peaksid põllumajandustegevusest loobuma, oleks neil oma ea, kvalifikatsiooni ja eluviisi tõttu raske leida uus töö väljaspool põllumajandust, eelkõige majanduslanguse ja suure tööpuuduse perioodil;

Avalike hüvede tootmine

30. rõhutab, et toit on kõige olulisem põllumajanduses toodetav avalik hüve; tunnistab, et põllumajandusettevõtjad pakuvad hulgaliselt avalikke hüvesid, mida turg neile ei hüvita; nõuab seetõttu, et neile tuleks õiglast hüvitust anda ja veelgi stiimuleid luua, et nad jätkaksid lisaks suurema arvu töökohtade loomisele ohutute ja kõrgekvaliteediliste toodete pakkumist, loomade heaolu parandamist ja täiendava kasu toomist keskkonnale, et säilitada maapiirkonnad kogu Euroopas;

31. tuletab seetõttu meelde, et kui säästev (pikas perspektiivis majanduslikult, sotsiaalselt ja keskkonnavalaselt elujõuline) põllumajanduslik tegevus ei jätku üle kogu ELi, on avalike hüvede pakkumine ohustatud;

32. tunnistab, et ELi maastikke on kujundanud terved talupidajate põlvkonnad ning seetõttu tuleks neile hüvitada selle tegevuse säästval viisil jätkamine, eelkõige mägipiirkondades ja ebasoodsamates piirkondades; on veendunud, et eduka maaturismi tugisambana aitavad nad aktiivselt kaasa Euroopa kõrge kultuuriväärtuse ja atraktiivsuse säilitamisele; rõhutab, et seda tuleb siiski täiendada Euroopa regionaalpoliitika ja siseriiklike vahendite abil, et vastava sünergia kaudu loodaks stabiilsed piirkondlikud tingimused, mis on toimiva põllumajanduse olulised eeldused;

33. märgib, et põllumajandusettevõtjad saavad ühiskonna nõudmistele vastates tuua täiendavat kasu keskkonnale, eelkõige mulla kvaliteedi säilitamise ja taastamisega, nõuetekohase veemajanduse, kvaliteedi parandamise ja põllumajandusliku maa mitmekesisuse säilitamisega, ning et neid tuleb selleks innustada ja toetada investeeringuid;

34. rõhutab, et nõuetele vastavuse süsteemi kohaselt on otsetoetuste andmise tingimuseks vastavus õigusaktidest tulenevatele nõuetele ja põllumajandusmaa hoidmine heades põllumajandus- ja keskkonnamitingimustes ja see on endiselt üks asjakohaseid vahendeid selleks, et optimeerida ökosüsteemi teenuste pakkumist põllumajandustootjate poolt ning et tulla toime uute keskkonnavalaste probleemidega, tagades põhiliste avalike hüvede pakkumise; märgib aga, et nõuetele vastavuse tingimus on tekitanud palju administratiivset laadi probleeme ja ka põllumajandustootjad ei võtnud seda omaks, kuna nende jaoks tähendas see tööalase vabaduse piiramist; nõuab seetõttu põllumajandustootjate administratiivse koormuse vähendamist, lihtsustades nõuetele vastavuse tingimuse rakendamise süsteemi;

Neljapäev, 8. juuli 2010

35. on veendunud, et põllumajandusliku tööjõu parema hariduse ja koolituse, teadus- ja arendustegevuse innovatsioonialaste saavutuste parema kasutamise ning põllumajandusliku tootmise tõhususe suurendamise abil on võimalik põllumajanduse mõju kliimale otsustavalt parandada;

36. usub, et nii nagu näitavad viimased teadusuuringute tulemused, areneksid ühise põllumajanduspoliitikata ja heade põllumajandustavade kogu ELis mittesäästvad tootmismeetodid (parima maa äärmiselt intensiivne kasutamine ja maa sööti jätmise ebasoodsamates piirkondades), mis toob keskkonnale tõsist kahju; kinnitab, et ÜPP kaudu antava toetuse maksumus on olematu võrreldes tegevusetuse ja selle negatiivsete soovimatute tagajärgede maksumusega;

Uued ÜPP prioriteetid 21. sajandiks

37. on veendunud, et põllumajandusel on hea positsioon, et aidata oluliselt kaasa ELi uue 2020. aasta strateegia prioriteetidele, mis näevad ette võitlust kliimamuutusega ja uute töökohtade loomist keskkonnahoidliku majanduskasvu ja taastuvenergiaga varustamise abil ning samal ajal toiduainetega kindlustatuse jätkuvat tagamist Euroopa tarbijatele ohutute ja kvaliteetsete toiduainete tootmise kaudu;

Õiglane ÜPP

38. nõuab, et ELi põllumajandus peab säilitama konkurentsivõime vaatamata kaubanduspartnerite ja/või nende riikide ägedale konkurentsile ja kaubandust moonutavatele meetmetele, mille tootjate suhtes ei kohaldata nii kõrgeid standardeid kui ELis, seda eelkõige tootekvaliteedi, toiduohutuse, keskkonna, sotsiaalvaldkonna õigusaktide ja loomade heaolu osas; usub seetõttu, et konkurentsivõime parandamine eri tasanditel (kohalik, piirkondlik, siseturg ja maailmaturul) peaks jääma 2013. aasta järgse ÜPP põhieesmärgiks, tagamaks, et ELil on suur valik erinevaid täisväärtuslikke toiduaineid ja muid põllumajandussaadusi, mille turuosa maailmas suureneb, samuti selleks, et tagada põllumajandusettevõtjatele õiglased kaubandustingimused ja soodsad hinnad;

39. tuletab meelde, et ELi põllumajandustootjad toodavad toiduaineid kõrgeimate ohutus-, kvaliteedi- ja loomade heaolu standarditele vastavalt ning neid tuleks selle eest tunnustada; on veendunud, et imporditud tooted kolmandatest riikidest peaksid WTO õigusi ja kohustusi järgides vastama samadele nõuetele, et tagada aus konkurents ning tarbijatele võimalus teha toodete ostmisel teadlik valik, mille aluseks on muu hulgas usaldusväärne jälgitavus; kutsub komisjoni kaitsma Euroopa põllumajandusettevõtjate huve mitme- ja kahepoolsetes kaubanduslepingutes, mille üle ta ELi nimel läbirääkimisi peab;

40. rõhutab, et põllumajandusliku tegevuse säilitamine kogu Euroopas on põhitingimus mitmekesise kohaliku toiduainete tootmise tagamiseks, maapiirkondade sotsiaalmajandusliku edu ja töökohtade kindlustamiseks, eelkõige praeguse majanduskriisi tingimustes, ja maa sööti jätmise vältimiseks kogu ELi maapiirkondade territooriumil, milleks tuleks jätkuvalt kasutada keskkonnahoidu ja maastikuhooldust; on seetõttu arvamusel, et ebasoodsad piirkonnad peaksid saama võimaluse ületada lisatakistused, mis tulenevad nende eriolukorrast, ning võtta kohanemiseks vajalikke meetmeid; on seisukohal, et elatuspõllumajandusele iseloomulikud küsimused tuleb lahendada;

41. rõhutab, et põllumajandustootjatel on oma töö tegemiseks vaja pikaajalist investeerimisperspektiivi ja piisavat sissetulekut; nõuab seepärast, et õiglase ja stabiilse sissetuleku tagamine põllumajandusettevõtjatele jääks uue ÜPP peaeesmärgiks, kuid et samal ajal pakutaks tarbijatele parima hinna ja kvaliteedi suhtega tooteid ning õiglast kohtlemist, suurendades selleks eelkõige konkurentsivõimet põllumajandussektoris ning võimaldades põllumajandustootjatel katta tegelikud kulud ja reageerida turusignaalidele;

42. nõuab, et võetaks meetmeid toormetootjate ja tootjate organisatsioonide haldus- ja kauplemisusutlikkuse suurendamiseks suhetes toiduainete tarneahelas osalevate teiste ettevõtjatega ja soodustatakse selliste organisatsioonide loomist, mis tugevdavad sidemeid sektorite mitmesuguste sidusrühmade vahel, et nad saaksid tõhustada teabevahetust ja viia tarded vastavusse tarbijanõudlusega; on seisukohal, et selline suundumus võiks parandada toiduainete tarneahela toimimist, muutes toiduainete hinnad läbipaistvamaks ja võimaldades võtta ebaausate kaubandustavade vastu meetmeid, et põllumajandusettevõtjad saaksid lisandväärtuse, mille nad on ära teeninud; on arvamusel, et nende eesmärkide saavutamiseks võib olla vajalik kohandada või täpsustada ELi konkurentsieeskirju, et võtta arvesse põllumajandusturgude eripära tingimisel, et see ei takista ühtse turu nõuetekohast toimimist;

Neljapäev, 8. juuli 2010

43. on veendunud, et tulevases ÜPP raamistikus peavad olema paindlikud ja tõhusad turumeetmed piisava turvavõrgu tagamiseks, et vältida äärmuslikku turuhinna volatiilsust, pakkuda suuremat stabiilsust ning reageerida kiiresti ja tõhusalt selles sektoris tekkivatele majanduskriisidele; on arvamisel, et seda tuleks täiendada riskijuhtimissüsteemiga, mis aitab vähendada loodusõnnetuste ja tervishoiuprobleemide tagajärgi;

44. on samuti seisukohal, et turu tõhusamaks haldamiseks ja ületootmise kriiside vältimiseks tuleks säilitada konkreetseid tootmispotentsiaali haldamise vahendid, mis on kasutusel teatavates sektorites, võttes aluseks õigluse ja diskrimineerimisest hoidumise põhimõtted;

45. nõuab ÜPP toetuste õiglast jaotamist ning rõhutab, et see peab olema õiglane nii uute kui ka vanade liikmesriikide põllumajandusettevõtjate suhtes;

46. on seisukohal, et esimese samba raames otsetoetuste vähendamisel oleksid hävitavad tagajärjed mitte üksnes põllumajandusettevõtjate, vaid samuti ka maapiirkondade, põllumajandusega seotud avalike teenuste, tarbijate ja ühiskonna jaoks, arvestades et viimane saab sellest tervikuna kasu; otsetoetused on seetõttu ülimalt olulised ning need tuleb säilitada; juhib tähelepanu asjaolule, et ühise põllumajanduspoliitika rahastamise igasugune vähendamine võib avaldada põllumajandusettevõtete väärtusele ebasoodsat mõju, eriti tõsised on tagajärjed nendele põllumajandusettevõtjatele, kellel on pangalaen, eeskätt Euroopa põllumajandust rängalt tabanud majanduskriisi tingimustes;

47. on veendunud, et elujõulised põllumajandusettevõtted on jõudsalt arenenud maakogukondade säilitamise seisukohast ülitähtsad, kuna need loovad töökohti ja teenuseid kohalikul tasandil; on seepärast arvamisel, et ÜPP peab kaasama kohalikke kogukondi, pakkumaks nende sotsiaalmajanduslikuks elujõulisuseks vajalikke tingimusi, sealhulgas peretalumajapidamiste säilitamise abil ning vajaduse korral põllumajandusettevõtete pideva ümberkorraldamise ja ajakohastamise abil; tuletab meelde, et sellega seoses on samuti olulised mitmekesisustmeetmed ja maapiirkondade infrastruktuuri väljatöötamine;

Jätkusuutlik ÜPP

48. on veendunud, et põllumajandusel on kasvuhõonegaaside heitkoguste vähendamise, süsiniku sidumise suutlikkuse ning suurema hulga taastuvenergia allikate ja põllumajanduslikku päritolu materjalide arendamise ja kasutamise tõttu juhtiv roll võitluses kliimamuutusega; on veendunud, et kliimamuutuse küsimused tuleks vajaduse korral lisada ÜPP meetmetesse;

49. on seisukohal, et tootmistõhusus on nappide ressursside säästva majandamise põhitingimus ning et põllumajandusettevõtjad peaksid oma tehnilistes tootmisviisides olema uuenduslikud, kasutades kõige tõhusamaid finantsalaseid, teaduslikke ja tehnilisi juhtimismehhanisme, et rahuldada kasvavat nõudlust toidu ja taastuvate põllukultuuridel põhinevate materjalide järele majanduslikult, sotsiaalselt ja keskkonna-alaselt säästvamal viisil;

50. toonitab, et ELi 2020. aasta strateegia raames on teadus- ja arendustegevus, uue tehnoloogia ja heade põllumajandustavade kasutamine olulised, et parandada konkurentsivõimet ja suurendada tootmist, vähendades samal ajal pestitsiidide, väetise ja selliste nappide varade nagu vee ja energia kasutamist; on arvamisel, et lisaks tuleb julgustada investeeringute tegemist põllumajandusalasessse innovatsiooni, muu hulgas ÜPP ning ELi teadus- ja arendustegevuse raamprogrammide abil, et tulla toime uute ülesannetega;

51. soovib seetõttu põllumajandusnõustajate aktiivset kohalolekut piirkondades, et suunata põllumajandustootjaid nende püüdlustes pakkuda keskkonnavalaseid avalikke hüvesid;

52. on veendunud, et tuleb kehtestada kaitsemeetmed tagamaks, et biotehnoloogiat saaks põllumajanduses edaspidi kasutada nii, et see ei mõjuta olemasolevaid tootmismeetodeid;

Neljapäev, 8. juuli 2010

Keskkonnahoidlik ÜPP

53. märgib, et turg ei ole seni suutnud keskkonna ja teiste avalike hüvede kaitsmist põllumajandusettevõtjatele nõuetekohaselt hüvitada; on seetõttu veendunud, et ÜPPs tuleb pöörata rohkem tähelepanu säästvusele, pakkudes selleks põllumajandusettevõtjatele nõuetekohaseid majanduslikke stiimuleid, et optimeerida ökosüsteemiga seotud teenuste pakkumist ning veelgi parandada ELi põllumajandusmaa keskkonnaressurside nõuetekohast haldamist; toonitab, et see tuleks saavutada põllumajandusettevõtjatele täiendavat finants- või bürokraatlikku koormust tekitamata;

54. on veendunud, et põllumajandusettevõtjatel on tänu teaduse edusammudega seotud tootmistegurite arengule tekkinud hea võimalus aidata kaasa keskkonnahoidlikule majanduskasvule ja reageerida energiakriisile rohelise energia arendamisega, nagu biomass, biojäätmel, biogaas, teise põlvkonna biokütused ja väikesemahuline tuule-, päikese- ja hüdroenergia, mis aitab ka luua uusi keskkonnasõbralikke töökohti;

Ühine ja lihtne poliitika

55. kinnitab, et ühine põllumajanduspoliitika on olulisem kui kunagi varem, et tagada toiduainetega varustamise, kliimamuutusega võitlemise, keskkonnakaitse-, tooteohutuse ja kvaliteedi- ning loomade heaolu ühiste standardite piiriülene mõõde nõuetekohaselt toimival ühtsel turul;

56. on veendunud, et uut ÜPPd peab olema lihtsustatud tugisüsteemi abil hõlbus hallata ja see peab olema läbipaistev ning vähendama bürokraatiat ja põllumajandusettevõtjate halduskoormust, eelkõige väiksemate tootjate jaoks, et põllumajandusettevõtjad saaksid keskenduda oma põhitegevusele, s.t kvaliteetsete põllumajandussaaduste tootmisele; usub, et selleni on võimalik jõuda eelkõige juhul, kui hakatakse kasutama otstarbekohaseid vahendeid, nagu tulemustele orienteeritud kokkulepped, lihtkokkulepped ja mitmeaastased toetused, mille puhul püstitatakse eesmärgid ning antakse põllumajandustootjatele vabadus valida neile selle eesmärgi saavutamiseks sobilik tootmisviis;

57. nõuab asjakohaste meetmete võtmist, et selgitada ÜPP sisu mitte üksnes põllumajandusettevõtjatele, vaid kõikidele Euroopa kodanikele, andes läbipaistvalt selget teavet taotletavate eesmärkide, olemasolevate vahendite ja ÜPP rakendamise oodatava kasuliku mõju kohta;

58. on seisukohal, et komisjonil peaks olema proportsionaalsem ja riskil põhinev lähenemine regulatiivse kontrolli, vastavuse auditite ja finantskorrektsioonide rakendamisele;

59. nõuab, et Euroopa Parlamenti teavitataks varakult ja ajakohaselt põllumajanduse eelarve jooksvast olukorrast;

Õiglase, keskkonnahoidliku ja säästva ÜPP saavutamine

60. eeldab, et muudetud ÜPP pakub vastavalt Euroopa Ülemkogu järeldustele Euroopa kohta aastal 2020 välja vahendid, millega oleks võimalik saavutada arukas, kaasav ja keskkonnahoidlik majanduskasv;

61. tõdeb, et uuel ÜPP-l on palju vanu ja uusi prioriteete, ning märgib, et uute liikmesriikide õigustatud ootus Euroopa Liiduga ühinemisel oli see, et nende ÜPP toetused muutuvad aja jooksul võrreldavaks vanade liikmesriikide toetustega; et uued küsimused täielikult lahendada ja saavutada reformitud ÜPP prioriteetid, nõuab ÜPP-le 2013. aasta eelarves eraldatud summade säilitamist järgmise rahastamiskava jooksul;

62. nõuab, et ÜPP eelarvel oleks aastalõpu paindlikkusmehhanism, et kasutamata jäänud summad järgimisse aastasse üle kanda ja ümber jaotada;

63. kinnitab, et ÜPPd ei tohiks renatsionaliseerida, ning on seetõttu veendunud, et otsetoetusi tuleks jätkuvalt rahastada täielikult ELi eelarvest, ning on seetõttu vastu igasugusele kaasrahastamisele, mis võiks kahjustada õiglast konkurentsi ELi ühtsel turul;

Neljapäev, 8. juuli 2010

64. nõuab, et ÜPP vahendeid jaotataks põllumajandusettevõtjatele üle ELi õiglaselt; tuletab meelde, et ELi põllumajanduse mitmekesisuse säilitamiseks tuleb leida objektiivsed kriteeriumid, mille alusel määrata kindlaks õiglane jaotussüsteem; juhib tähelepanu asjaolule, et otsetoetused aitavad kaasa avalike hüvede pakkumisele, aitavad tasakaalustada põllumajandusettevõtjate sissetulekut ja on riskide tagatiseks ning ka osaliseks hüvitiseks ühiskondlikult soovitud kõrgete ELi standardite ja jätkuvalt vähenevate tollitõkete eest, samuti tasuks põhiliste avalike hüvede pakkumise eest, mida turg ei kompenseeri;

— on veendunud, et ebavõrdsuse vähendamiseks otsetoetuste jaotamises liikmesriikide vahel ning Euroopa põllumajandust iseloomustava mitmekesisuse arvesse võtmiseks ei piisa ainult pindalast lähtumisest, ning palub seetõttu komisjonil teha ettepanek täiendavate objektiivsete kriteeriumide kohta ning hinnata nende võimalikku mõju, võttes arvesse põllumajandussektori keerukust ja liikmesriikide erinevusi, et saavutada tasakaalustatum jaotamine;

— nõuab, et maaelu arengu eesmärkide täitmiseks vajalike vahendite jaotamiseks määrataks selgelt kindlaks õiglasel ja objektiivsel kriteeriumil;

65. on veendunud, et otsetoetuste süsteem peaks järgmiseks finantsplaneerimise perioodiks olema kõikides liikmesriikides pindalapõhine; see oleks piisav üleminekuperiood ning annaks veel vana toetuste süsteemi kasutavatele põllumajandusettevõtjatele ja põllumajandusstruktuuridele võimaluse paindlikult muutustega kohaneda ja aitaks vältida liiga radikaalset toetuste ümberjagamist, piiramata tasakaalustatud toetuste jaotamise kiiret saavutamist liikmesriikides; märgib, et vanalt süsteemilt üleminek võib tekitada eriti suuri probleeme liikmesriikides ja piirkondades, kus on suhteliselt palju nn paljast maad (omanikuta abikõlblikku maad); nõuab, et selliste piirkondade erivajadustele pöörataks tulevaste toetuste kavandamisel täiel määral tähelepanu; on samuti veendunud, et liikmesriikidele ja piirkondadele peaks ka edaspidi võimaldama paindlikkust muuta pindalapõhiste toetuste süsteem piirkonnale sobivaks, nii et see kajastaks piirkonna konkreetseid prioriteete, järgides samal ajal siseturu ausa konkurentsi põhimõtet;

66. on seisukohal, et mingil juhul ei tohiks minna tagasi ÜPP endise juhtpõhimõtte juurde, milleks olid tootmisega seotud toetused; asub siiski seisukohale, et pärast nn tervisekontrolli käigus tehtud otsuseid minna vanalt süsteemilt pindalapõhiste toetuste süsteemile tuleks liikmesriikidele võimaldada piisavat paindlikkust; on arvamisel, et paindlikkus võimaldab liikmesriikidel reageerida oma territooriumi erivajadustele ning hoida ära tootmise täielikku peatumist või põllumajandustootmise mitmekesisuse vähenemist; on seisukohal, et nimetatud paindlikkus tähendaks, et ebasoodsates põllumajandussektorites ja piirkondades ning tundliku keskkonnaga piirkondades võidakse kooskõlas WTO nõuetega saada tootmisega seotud piiratud toetusi, kuid samal ajal tagatakse kogu ELi põllumajandusettevõtjatele õiglasel turutingimused;

67. märgib, et õiglase ja säästvama ÜPP saavutamiseks on vaja kindlaks määrata ÜPP peamised teemavaldkonnad, mis on toiduainetega kindlustatus ja õiglane kaubandus, jätkusuutlikkus, põllumajandus kogu Euroopa territooriumil, toiduainete kvaliteet, bioloogiline mitmekesisus ja keskkonnakaitse ning keskkonnahoidlik majanduskasv; on arvamisel, et tuleb säilitada kahe samba struktuur, kuid vältida poliitika eesmärkide ja vahendite dubleerimist ning võtta arvesse eespool nimetatud teemavaldkondi;

68. on veendunud, et lihtsustamise, selguse ja ühise lähenemisviisi huvides tuleb ÜPP prioriteetid leppida kokku juba reformi alguses;

Toiduga kindlustatus ja õiglane kaubandus

69. on veendunud, et põllumajandusettevõtete elujõulisus ja põllumajandusettevõtjate elukvaliteet on põllumajandusliku tegevuse jätkumise vältimatu tingimus; on seepärast veendunud, et kõigile ELi põllumajandusettevõtjatele peaks kehtima üks ELi rahastatav pindalapõhine otsetoetuse põhimäär, et kindlustada Euroopa põllumajandusliku tootmise mudeli sotsiaalne ja majanduslik jätkusuutlikkus, mis peab tagama ELi tarbijate põhitoiduainetega kindlustatuse, võimaldama põllumajandusettevõtjatel toota konkurentsivõimelisi kvaliteetseid toiduaineid, tagada, et põllumajanduslikku tegevust ja maapiirkondades töökohtade loomist soodustatakse kogu ELis, ning pakkuma heade põllumajandus- ja keskkonnatingimuste nõuete ning kõrgete kvaliteedi- ja loomade heaolu standardite järgimisega põhilisi avalikke hüvesid;

Neljapäev, 8. juuli 2010

70. nõuab vältimatu tingimusena, et hüvitamisele kuuluks ainult aktiivne põllumajandustootmine, lisades selleks nõuetele vastavuse eeskirjadesse minimaalse tegevuse nõuded kui toetuse saamise eeltingimuse, ning et nende eeskirjade jõustamisel järgitaks peamise põhimõttena proportsionaalsust;

Jätkusuutlikkus

71. on veendunud, et ELi rahastatavad täiendavad pindalapõhised toetused tuleks teha põllumajandusettevõtjatele kättesaadavaks lihtsate mitmeaastaste lepingutega, millega neile hüvitatakse süsinikdioksiidi heitkoguste vähendamine tootmisühiku kohta ja/või süsiniku pinnases sidumise suurendamine, kasutades säästvaid tootmismeetodeid ja tootes biomassi, mida saab kasutada kestvate põllukultuuridel põhinevate materjalide tootmisel;

72. märgib, et see annaks kahekordse kasu, muutes ELi põllumajanduse süsinikdioksiidiheite madalama taseme ja/või tõhususe suurenemise kaudu keskkonna-alaselt ja majanduslikult jätkusuutlikumaks, ning tagaks ühtlasi, et põllumajandusettevõtjad saavad suurendatud süsiniku sidumisest oma maal majanduslikku kasu, mis asetab nad ELi heitkogustega kauplemise süsteemis osalevate teiste tööstusharudega võrdsele positsioonile; nõuab selgete ja mõõdetavate kriteeriumide ja eesmärkide kindlaksmääramist, et neid toetusi saaks võimalikult kiiresti rakendada kõikides liikmesriikides;

Põllumajandus kogu Euroopas

73. nõuab, et jätkataks erimeetmete kasutamist põllumajandusettevõtjate puhul, kes toodavad näiteks looduslikult ebasoodsates piirkondades (sealhulgas **nt** mägised alad, tundliku keskkonnaga piirkonnad ja/või alad, mida on kõige rohkem mõjutanud kliimamuutus, ning äärepoolseimad piirkonnad), et tagada põllumajandusliku tegevuse toimumine ja jätkuv maamajandus ning kohaliku toidu tootmine üle kogu ELi, vähendada maa sööti jätmist ning tagada kogu ELis tasakaalustatud territoriaalne haldamine ja põllumajandusliku tootmise ratsionaalne edasiarendamine;

74. on veendunud, et igasuguse vähem soodsate piirkondade kava reformi puhul, eelkõige seoses sellega, kuidas vähem soodsaid piirkondi kindlaks määratakse ja liigitatakse, tuleks võtta arvesse raskusi, mida põllumajandustootjad kõigis ELi osades kogevad, kuna piirkondade biofüüsikalised ja kliimatingimused on väga erinevad; on arvamusel, et piirkondadele, mida võib mis tahes uute eeskirjade alusel välja jätta, tuleks anda piisav järkjärgulise lõpetamise aeg;

75. juhib tähelepanu põllumajandustootjate erilisele rollile linnalähedastes piirkondades, kus maa- ja põllumajandusressursid võivad tugeva surve all olla; rõhutab, et toiduainete ja avalike hüvede tootmine linnaelanikkonna läheduses tuleks säilitada;

Toiduainete kvaliteet

76. rõhutab, et toiduainete kvaliteedi poliitika arendamine, eelkõige geograafilise tähise (KPN/KGT/GTE) valdkonnas, peab olema ÜPP esmatähtis aspekt ning seda tuleb süvendada ja tugevdada, et võimaldada ELil säilitada oma juhtpositsioon selles valdkonnas; on seisukohal, et nende kvaliteettoodete puhul tuleb lubada originaalsete juhtimis-, kaitse- ja edendamisevahendite rakendamist, mis võimaldavad neid tooteid ühtlaselt arendada ning lasta neil jätkuvalt olulisel määral kaasa aidata Euroopa põllumajanduse jätkusuutlikule kasvule ja konkurentsivõimele;

Bioloogiline mitmekesisus ja keskkonnakaitse

77. on veendunud, et põllumajandustootjad saavad kaasa aidata bioloogilise mitmekesisuse ja keskkonna kaitsele, samuti kohanemisele kliimamuutusega ja selle leevendamisele kulutõhusal viisil, mistõttu seda tuleb täiendavalt stimuleerida; nõuab, et ÜPPga loodaks võimalus hõlmata suur osa põllumajandusmaast põllumajandus- ja keskkonnakavadega, et hüvitada põllumajandusettevõtjatele ökosüsteemiga seotud lisateenuste pakkumine, ergutades samal ajal säästvamaid, vähemate sisenditega tootmismudeleid, nagu mahepõllumajandus, integreeritud põllumajandus, kõrge loodusliku väärtusega põllumajanduse arendamine ja säästvad intensiivse põllumajanduse tavad; on seisukohal, et kõik need maaelu arengu meetmed peaksid olema kaasrahastatavad ning eelarvet tuleks vajaduse korral suurendada;

Neljapäev, 8. juuli 2010

Keskkonnahoidlik majanduskasv

78. on veendunud, et nn roheline majanduskasv peaks olema uue maaelu arengu strateegia keskmes ja keskenduma uute nn roheliste töökohtade loomisele, kasutades järgmisi meetodeid:

- kohalike dünaamiliste vahendite, nagu kohaliku turustamise ja kohaliku töötlemise arendamine ning toetus projektidele, millesse on kaasatud kõik kohaliku põllumajandussektori sidusrühmad;
- biomassil, biojäätmel ja biogaasil põhineva ning taastuvenergia väikesemahulise tootmise arendamine, teise põlvkonna biokütuste, põllukultuuridel põhinevate materjalide ja keskkonnahoidlike keemiatoodete tootmine;
- kaasajastamise ja innovatsiooni investeerimine ning investeringud uutesse teadusuuringutesse ja arengutehnoloogiasse kliimamuutusega kohanemiseks ja selle leevendamiseks;
- põllumajandusettevõtjate koolitamine ja nõustamine uute meetodite kasutamise valdkonnas ning noorte põllumajandusettevõtjate abistamine põllumajandustegevusega alustamisel;

79. on veendunud, et ÜPP teemavaldkondade toetuseks peaks siiski kasutada olema ka piisav turvavõrk; on seisukohal, et turvavõrk peaks olema piisavalt paindlik, et võtta arvesse turusuundumusi ning hõlmata selliseid vahendeid nagu riiklik ja eraladustus, sekkumine ja turuvabastus, mida saab vajaduse korral kasutada äärmusliku hinnavolatiilsusega võitlemiseks ja kiire reageerimise vahendina kriisi korral; on seetõttu seisukohal, et ELi eelarves tuleks luua spetsiaalne eelarverida, mida saaks kiirkorras kasutada tekkinud kriisidele reageerimiseks;

80. nõuab, et neid meetmeid toetaksid vahendid, mille eesmärk on aidata kaasa volatiilsuse vähendamisele ning luua stabiilsed tingimused põllumajandusettevõtjateks ja plaanimiseks; on sellega seoses seisukohal, et tuleks kaaluda ka uusi uuenduslikke majandus- ja finantsvahendeid, nagu kõikehõlmavad saagiriski kindlustuspoliisid, futuuriturud ja investeerimisfondid, et tulla toime äärmuslike turu- või kliimatingimustega, ilma et häiritaks väljaarendatavaid eraskeeme;

81. on seisukohal, et tootmispotentsiaali arendamise oskus võib olla paljudes põllumajandussektorites väärtuslik vahend jätkusuutliku majanduskasvu tagamiseks;

82. kinnitab, et turumeetmete lisaks on vaja kiiresti tugevdada toormetootjate positsiooni toiduainete turustusahelas, kasutades selleks mitmeid läbipaistvuse, lepingusuhete ja lubamatute äritavadega seotud meetmeid; on seisukohal, et tuleks uurida ka konkurentsieeskirjade võimalikku kohandamist, et toormetootjaorganisatsioonid saaksid vajaduse korral muutuda tõhusamaks ja suurenda ning neil oleksid paremad võimalused astuda läbirääkimistel vastu suurematele jaemüüjatele ja töötlejatele; on sellega seoses veendumusel, et toiduainete turustusahelas tekkivate vaidluste lahendamiseks tuleks kaaluda võimalust nimetada ametisse liikmesriikide ombudsmanid ja/või Euroopa ombudsman;

83. tuletab meelde, et praegustest turuvahenditest tuleks WTO kohustuste raames kaotada ELis järkjärgult eksporditoetused paralleelselt sarnaste meetmetega, mida võtavad WTO partnerid;

84. on seisukohal, et Euroopa põllumajanduse konkurentsivõimet tuleb tõsta nii ühenduse piires kui ka väljaspool, et tulla toime suurte tulevikuprobleemidega, mille hulka kuuluvad ELi toiduainetega varustatus, maailma kasvava rahvastiku toiduainetega varustamine, keskkonnasäästlikkus, bioloogiline mitmekesisus ja võitlus kliimamuutustega;

Neljapäev, 8. juuli 2010

85. tuletab meelde, et EL võib rahastada meetmeid nendes Euroopa riikides ja kolmandates riikides, kes edastavad teavet Euroopa põllumajandussaaduste ja toiduainete eeliste kohta Euroopas ja kogu maailmas või edendavad seda; on veendunud, et nimetatud vahendite eelarve tuleks läbi vaadata, et parandada ELi põllumajandussaaduste ja toiduainete nähtavust ELi ja kolmandate riikide turgudel; on veendunud, et kõnealuseid edenduskavasid tuleks laialdasemalt rakendada ning neid peaks uue ÜPP raames rohkem ja tõhusamalt kohaldama;

86. on seisukohal, et ühine põllumajanduspoliitika peab võimaldama kõikidele tarbijatele ja eriti kõige vaesematele nende seast tervislikumat toitumist kõige mitmekesisema tootevaliku tagamise teel taskukohase hinnaga; vaesuse vastu võitlemiseks ja inimeste tervise parandamiseks tuleks jätkata abikavasid kõige rohkem abi vajavatele inimestele ning laiendada puu- ja köögiviljade tarbimist soodustavaid programme koolides;

87. on veendunud, et uue ÜPP kujundamise ja rakendamise keskmes peavad olema lihtsus, proportsionaalsus ning bürokraatia ja halduskulude vähendamine;

ÜPP, mitmeaastane finantsraamistik ja iga-aastane eelarvemenetlus

88. rõhutab, et ühise põllumajanduspoliitika uusi eesmärke arvestades tuleb selle poliitikavaldkonna paremaks toetamiseks näha uues mitmeaastases finantsraamistikus ette piisav rahastamine vastavalt peamistele väljakutsetele, mis selle ELi toiduainetega kindlustatuse seisukohalt elutähtsa sektori ees lähiaastatel seisavad;

89. tuletab meelde, et kehtiva mitmeaastase finantsraamistiku nelja viimase aasta jooksul oli võimalik aastaeelarvetes kokkuleppele jõuda ainult mitmeaastase finantsraamistiku eri rubriikide olemasolevaid varusid lõpuni kasutades või 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe punktis 23 ette nähtud muutmise abil, kasutades ELi teiste prioriteetide rahastamiseks rubriigi 2 ülemmäärade alla jäävaid varusid; juhib tähelepanu asjaolule, et alates 2011. aastast kuni praeguse mitmeaastase finantsraamistiku kehtivuse lõppemiseni (2013) on rubriigi 2 ülemmäärade alla jäävad varud väga piiratud;

90. rõhutab, et mitmeaastase finantsraamistiku õiguslikult siduv olemus nõuab paindlikumate rakendusmeetmete kehtestamist, et Euroopa Liit saaks ettenägematutele sündmustele piisavalt paindlikult ja tulemuslikult reageerida;

91. juhib tähelepanu asjaolule, et ELi toimimise lepingu artikli 314 lõike 3 kohaselt ei tohi komisjon oma eelarveprojekti pärast lepituskomitee kokkukutsumist enam muuta; tuletab meelde, et põllumajandusprognoosi ajakohastamiseks peab komisjon esitama sügisel muutmiskirja; nõuab kindlalt, et muutmiskiri oleks kättesaadav enne Euroopa Parlamendis toimuvat hääletust; palub oma pädevatel komisjonidel kehtestada sisemenetlus, et määrata lepituskomitee koosolekut silmas pidades kindlaks Euroopa Parlamendi seisukoht;

92. tuletab meelde, et Euroopa Parlamendi katseprojektidest ja ettevalmistavatest meetmetest on saanud olulised vahendid, mis võimaldavad kujundada poliitilisi prioriteete ning käivitada uusi algatusi, millest on tihti saanud ELi algatused ja programmid, muu hulgas ka põllumajanduse ja maaelu arengu valdkonnas; on arvamusel, et katseprojektid ja ettevalmistavad meetmed võiksid ka tulevikus olla uute reformiideede katsetamise platvormiks;

93. palub komisjonil võtta oma teatise ja õigusakti ettepanekute koostamisel täielikult arvesse Euroopa Parlamendi soovitusi;

*

* *

94. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.